

AM

"Ostrowskie szpitale wojskowe XX wieku", Antoni Sukiennicki, Ostrów Wielkopolski 2014 : [recenzja]

Acta Medicorum Polonorum 4, 207

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Antoni Sukiennicki, *Ostrowskie szpitale wojskowe XX wieku*. Seria: *Historie Ostrowskie*, red. W. Grabowski, Ostrów Wielkopolski 2014. ISBN 978-83-61530-56-5

W niewielkiej monografii dziejów szpitali wojskowych w Ostrowie Wielkopolskim autorstwa doktora Antoniego Sukiennickiego, chirurga i historyka medycyny związanego z tym miastem prawie całe życie zawodowe, zamknięte są liczne wojenne dramaty, ale akcent został położony na materiał ikonograficzny. Wydana z okazji jubileuszu 300-lecia ponownej lokacji miasta książka zawiera bowiem szereg dokumentalnych fotografii przypominających czasy, kiedy Ostrów Wielkopolski miał duże znaczenie wojskowe, bo znajdował się zaledwie 23 km od granicy z Rosją. Na początku XX w. Niemcy utworzyli tu lazaret, położony obok dworca i dlatego łatwo przyjmujący rannych żołnierzy z linii frontu. Historyczne zawirowania sprawiały, że lazaret służył żołnierzom różnych narodowości i uczestniczącym w różnych wojnach. Zmieniały się nazwy szpitala i kadry oficerów sanitarnych, ale – przynajmniej w pewnym stopniu – nie zmieniał się personel pielęgniarstwa. Rannym polskim żołnierzom wziętym do niewoli w kampanii wrześniowej 1939 r. służyły te same siostry pogotowia sanitarnego (absolwentki i uczennice miejscowego gimnazjum i liceum), co podczas wojny polsko-bolszewickiej. Autor starał się odtworzyć wyposażenie i kadry szpitali, na co jednak dostępne w Ostrowie Wielkopolskim źródła, uzupełniane wspomnieniami świadków wydarzeń, nie zawsze pozwalały. Zaslugą dra A. Sukiennickiego jest utrwalenie mało znanych epizodów z dziejów miasta. Historia ostrowskich szpitali wojskowych była skazana na całkowite zapomnienie wobec zrównania w 2008 r. zabytkowych budynków lazaretu z ziemią.

(AM)